

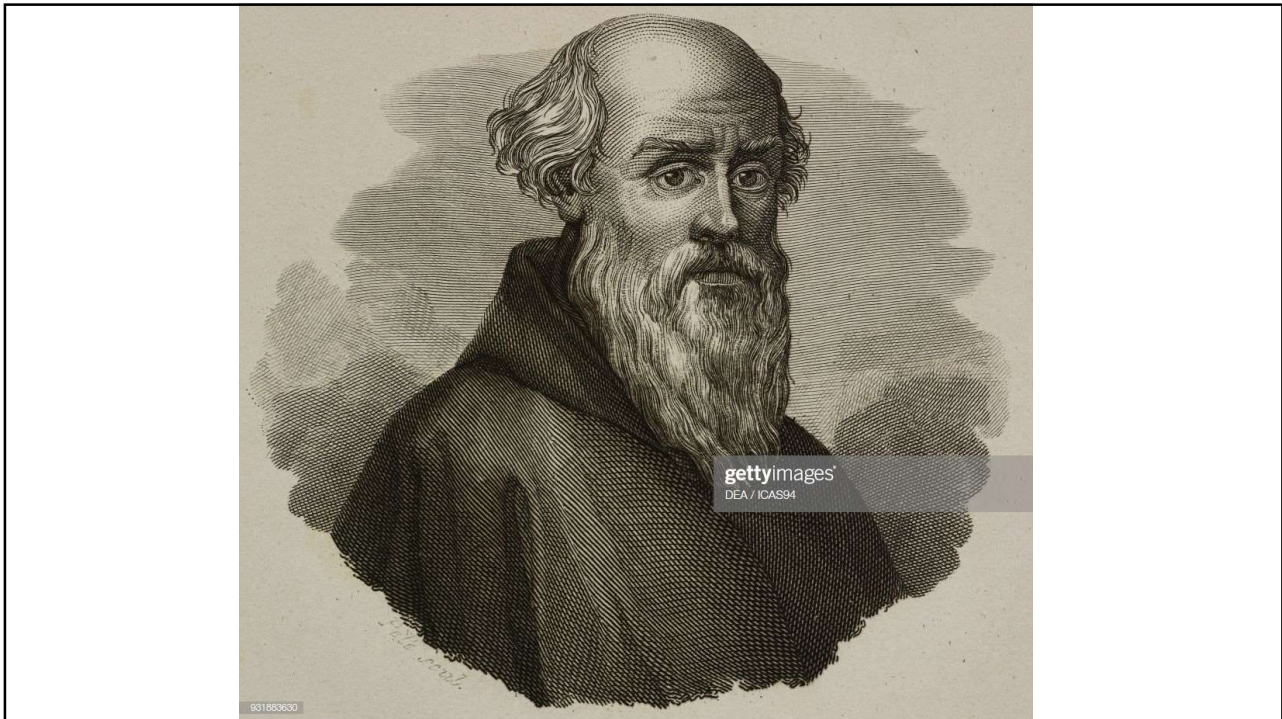
ยุคสมัยทางดนตรี

โดย อาจารย์พลชัย ดอกไม้

1. ยุคกลาง

ก่อนสมัยนี้ราวศตวรรษที่ 6 ดนตรีขึ้นอยู่กับศาสนา Pope Gregorian เป็นผู้รวบรวมบทสวด เป็นทำนองเดียว (Monophony) โดยได้ต้นฉบับจากกรีก เป็นภาษาละติน ต่อมาจึงมี 2 ทำนอง(Polyphony) ศตวรรษที่ 11 การศึกษาเริ่มในโบสถ์ในสมัยกลางนี้เองได้เริ่มมีการบันทึกตัวโน้ต โดยมีพระองค์หนึ่งเป็นชาวอิตาลีชื่อ Guido D'Arezzo ได้สังเกตเพลงสวดเก่าแก่เป็นภาษาละตินเพลงหนึ่งแต่ละประโยคจะมีเสียงค่อย ๆ สูงขึ้น จึงนำเอาเฉพาะตัวแรกของบทสวดมาเรียงกัน จึงออกเป็น Do Re Mi Fa Sol La Te Do(เว้นตัว Te เอาตัวที่ 2)

Ut qué-ant láxis re-soná-re fíbris

Mí-ra gestó-rum fámu-li tu-ó-rum,

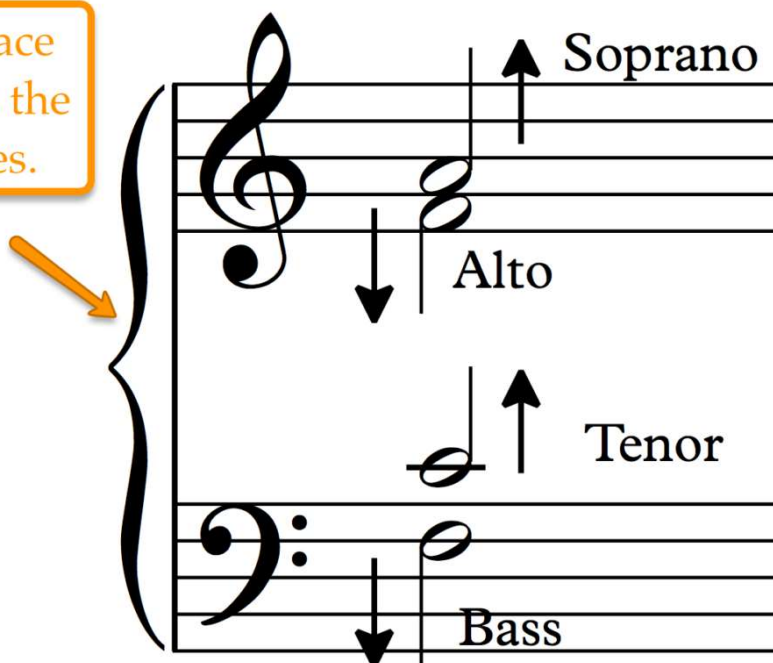
Sól-ve pollú-ti lábi- i re-á-tum, Sáncte Jo-á-nnes.

2. สมัยฟื้นฟูศิลปวิทยา

ยุคนี้ตรงกับสมัยโคลัมบัส และเซสเปียร์ ดนตรีในยุคนี้มักจะเป็นการเริ่มร้องหมู่เล็กๆ ส่วนใหญ่จะเกี่ยวกับการร้องเพื่อสรรเสริญพระเจ้า ร้องกันในโบสถ์มี 4 แนว คือ โซปราโน อัลโต เทเนอร์ และเบส การร้องจะมีออร์แกนหรือขลุ่ยคลอ ดนตรีในสมัยนี้ยังไม่มีการโน้ตอ่าน และมักเล่นตามเสียงร้อง

A brace joins the staves.

3. สมัยบาโรค

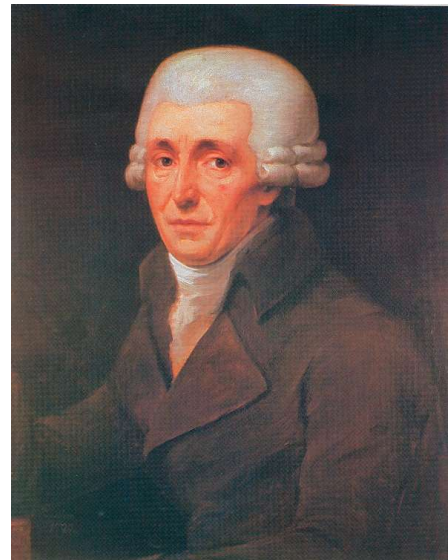
ยุคนี้นักดนตรีที่มีชื่อเสียงในยุคนี้ได้แก่ บาค ไฮเตล ในยุคต้นของสมัยบาโรค มีเครื่องดนตรีประมาณ 20-30 ชิ้นสลับกันเล่น เพื่อให้มีรสชาติในการฟังเครื่องดนตรีในการคลอเสียงร้อง เช่น ลีห์ ซลู่ ต่อมาได้วิวัฒนาการใช้ เครื่องสายมากขึ้นเพื่อประกอบการเต้นรำ รวมทั้ง เครื่องลมไม้ด้วย ในสมัยนี้ผู้อำนวยเพลงจะเล่นฮาร์พซิคอร์ด

4. สมัยคลาสสิก

สมัยนี้ตรงกับกรปฏิบัติและการปฏิรูปในอเมริกา ไฮเตลเป็นผู้ริเริ่มในการแต่งเพลงคลาสสิก การแต่งเพลงในยุคนี้เกิดจากความคิดสร้างสรรค์ และจินตนาการของคีตกวีที่จะเลือกใช้เครื่องมือให้เหมาะสมกับลีลา และโอกาสตามอารมณ์ของดนตรี เช่น ดนตรีลักษณะหวานก็ใช้ไวโอลิน ถ้าแสดงความองอาจกล้าหาญ ก็ใช้แตรทรมเป็ต มีการเดี่ยวเครื่องดนตรี นักดนตรีต้องศึกษาและเล่นให้ถูกต้องตามแบบแผน เพราะดนตรีในยุคนี้เริ่มเข้าร่องเข้ารอย คีตกวีในยุคที่มีไฮเตล โมซาร์ท กลุ๊ก บีโธเฟน โดยเฉพาะบีโธเฟน เป็นคีตกวีในสมัยโรแมนติกด้วย

5. สมัยโรแมนติก

สมัยนี้ตรงกับสมัยนโปเลียนแห่งฝรั่งเศส เพลงในสมัยนี้ผิดไปจากเพลงในสมัยก่อนๆ คือเมื่อก่อนเริ่มแรกเกี่ยวกับศาสนา ต่อมามีการเลือกใช้เครื่องดนตรีและในสมัยนี้จะแต่งตามจุดประสงค์ตามความคิด ฝันของคีตกวี เน้นอารมณ์เป็นสำคัญนักแต่งเพลงที่มีชื่อเสียงในสมัยนั้นมี ชูเบิร์ต สเตราส์ เมนโดโซนา โชแปง ชูมานน์ บราห์มส์ ไชคอฟสกี โดยเฉพาะในยุคนี้ แต่ละประเทศในยุโรปจะมีความนิยมไม่เหมือนกัน เช่น ลักษณะของเพลงร้อง เพลงประกอบละคร เพลงเต้นรำแบบวอลท์ เป็นไปตามคีตกวีและความนิยมส่วนใหญ่

6. สมัยอิมเพรสชันนิสม์

เป็นสมัยแห่งการใช้ความคิดสร้างสรรค์ ตัดแปลงดั้งเดิม จากสมัยโรแมนติกให้แปลกออกไปตามจินตนาการของผู้แต่ง เปรียบเทียบได้กับการใช้สีสันในการเขียนรูปให้ดูฉูดฉาด ในด้านดนตรี ผู้ประพันธ์มักสรรหาเครื่องดนตรีแปลกๆจากต่างประเทศ เช่น จากอินเดียมาผสมให้มีรสชาติดีขึ้น การประสานเสียงบางครั้งแปร่งๆไม่รื่นหูเหมือนสมัยก่อน ทำนองเพลงอาจนำมาจากทางเอเชียหรือประเทศใกล้เคียง แล้วมาดัดแปลงให้เหมาะสมกับดุริยางค์

7. สมัยคอนเทมโพลารี

ตั้งแต่ พ.ศ. 2473 จนถึงปัจจุบัน ชีวิตของคนในปัจจุบันอยู่กับความก้าวหน้า ทางวิทยาศาสตร์ได้รู้ได้เห็นสิ่งแปลกๆใหม่ๆ เช่น ไอโฟน ยานอวกาศโทรทัศน์ นักแต่งเพลงปัจจุบัน จึงเปลี่ยนวิธีการของการประพันธ์เพลงให้เป็นไปในแบบปัจจุบัน

เริ่มเล่นเกม! Kahoot Game

พิมพ์ [Kahoot.it](https://kahoot.it) ในช่องค้นหาเว็บไซต์